
**Lag
om ändring i lagen (1960:729) om upphovsrätt till
litterära och konstnärliga verk;**

SFS 1994:233

Utkom från trycket
den 26 april 1994

utfärdad den 14 april 1994.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1960:729) om
upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk
dels att 53 och 57 §§ skall ha följande lydelse,

¹ Prop. 1993/94: 122, bet. 1993/94: LU17, rskr. 1993/94:227.

dels att det i lagen skall föras in en ny paragraf, 53 a §, av följande lydelse.

53 §² Den som beträffande ett litterärt eller konstnärligt verk vidtar åtgärder, som innebär intrång i den till verket enligt 1 och 2 kap. knutna upphovsrätten eller som strider mot föreskrift enligt 41 § andra stycket eller mot 50 §, döms, om det sker uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, till böter eller fängelse i högst två år.

Den som för sitt enskilda bruk kopierar ett datorprogram som är utgivet eller av vilket exemplar har överlåtits med upphovsmannens samtycke, skall inte dömas till ansvar, om förlagan för kopieringen inte används i näringsverksamhet eller offentlig verksamhet och han inte utnyttjar framställda exemplar av datorprogrammet för annat ändamål än sitt enskilda bruk.

Vad som sägs i första stycket gäller också, om någon till Sverige för spridning till allmänheten för in exemplar av verk, där exemplaret framställts utomlands under sådana omständigheter att en sådan framställning här skulle ha varit straffbar enligt vad som sägs i det stycket.

Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 53 a § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott som avses i första och tredje styckena döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

53 a § På yrkande av upphovsmannen eller hans rättsinnehavare eller av den som på grund av upplåtelse har rätt att utnyttja verket får domstolen vid vite förbjuda den som vidtar en åtgärd som innebär intrång eller överträdelse som avses i 53 § att fortsätta med åtgärden.

Om käranden visar sannolika skäl för att en åtgärd som innebär intrång eller överträdelse som avses i 53 § förekommer och om det skäligen kan befaras att svaranden genom att fortsätta med åtgärden förringar värdet av den ensamrätt som upphovsrätten medför, får domstolen meddela vitesförbud för tiden intill dess att målet slutligt har avgjorts eller annat har beslutats. Innan ett sådant förbud meddelas skall svaranden ha fått tillfälle att yttra sig, om inte ett dröjsmål skulle medföra risk för skada.

Förbud enligt andra stycket får meddelas endast om käranden ställer säkerhet hos domstolen för den skada som kan tillfogas svaranden. Saknar käranden förmåga att ställa sådan säkerhet, får domstolen befria honom från detta. I fråga om slaget av säkerheten gäller 2 kap. 25 § utsökningssbalken. Säkerheten skall prövas av domstolen, om den inte har godkänts av svaranden.

När målet avgörs skall domstolen pröva om förbud som har meddelats enligt andra stycket fortfarande skall bestå.

I fråga om överklagande av beslut enligt andra eller tredje stycket samt i fråga om handläggningen i högre domstol gäller vad som föreskrivs i rättegångsbalken om överklagande av beslut enligt 15 kap. rättegångsbalken.

Talan om utdömande av vite förs av den som har ansökt om förbudet. I samband med sådan talan får talan föras om nytt vitesförbud.

57 §³ Vad som sägs i 53 - 56 §§ skall också tillämpas på rättighet som skyddas genom föreskrift i 5 kap.

Till ansvar som föreskrivs i 53 § första stycket skall också den dömas som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet till försäljning bjuder ut eller i övrigt till allmänheten sprider grammofonskivor, filmer eller andra anordningar som avses i 45, 46 eller 48 § och som har framställts i strid mot någon av dessa bestämmelser eller framställts utomlands under sådana omständigheter att en motsvarande framställning här skulle ha varit straffbar enligt denna lag. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 53 a § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott som avses i andra stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Bestämmelserna i 53 a -56 §§ tillämpas också när någon till allmänheten sprider anordningar som avses i andra stycket. Ersättning enligt 54 § första stycket skall dock betalas endast om spridningen har skett uppsåtligen eller av oaktsamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

På regeringens vägnar

REIDUNN LAURÉN

Göran Karlstedt
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1982:284.